

cialdemokraterne kunne støtte op bag forslaget her?

Er det virkelig helt betingelsesløst?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til det sidste er det vores forventning, at der kommer en FN-resolution. Om situationen skulle være, at der ikke kommer en fornyet FN-resolution, så foreligger der efter vores opfattelse en ny situation, som må drøftes først i Det Udenrigspolitiske Nævn mellem partierne og eventuelt i yderste fald må også Folketinget ind i sagen, men det ved jeg så ikke. Det er vores opfattelse af det.

Med hensyn til beslutningen om militære operationer går vi, som jeg har udtrykt det tidligere, ind for, at FN får størst mulig indflydelse, men forhandlingerne i Sikkerhedsrådet må vise, hvor snittet skal lægges med henblik på først og fremmest det kommende halve år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde jo også forestillet mig, at Socialdemokratiets støtte til det her forslag var betinget af, at der lå en FN-resolution. Nu gør man det så på forhånd i håbet om, at der kommer en, selv om det jo langt fra er givet.

Hvis der så alligevel ikke skulle komme en eller komme en, der ikke medfører nogen større ændringer, så vil man jo altså tage det op i Det Udenrigspolitiske Nævn og i Folketinget, håber jeg, for det ændrer jo ved det, vi vedtager lige nu, som jo netop bygger på en forventning om, at der kommer en FN-resolution.

For det første: Vil hr. Per Kaalund ikke bekræfte, at det så kommer op i Folketinget igen?

For det andet til det der spørgsmål om den militære kommando: Det, hr. Per Kaalund siger, er det, at man kan påstå, at irakerne har noget at skulle have sagt i deres eget land, samtidig med at amerikanerne kan gennemføre angreb, hvor de slår tusindvis, titusindvis af mennesker ihjel, uden overhovedet at konsultere irakerne om det, uden overhovedet at lade irakerne have en afgørende indflydelse. Kaldet man det at have nogen indflydelse i sit eget land?

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg ville anse det for utænkeligt, at man kan overgive den fulde beslutningskraft om militære

operationer til Irak pr. 1. juli i år, og derfor tror jeg, at det kommer til udtryk i FN's Sikkerhedsråds resolution, hvordan snittet lægges her om, hvem der bestemmer hvad og på hvilke tidspunkter. Men udgangspunktet er mest muligt selvstyre til irakerne.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der efterfølgende skal ske, kan jeg i sagens natur ikke give garantier her. Det står i beslutningsforslaget, at hvis der sker væsentlige ændringer, så skal det drøftes i Det Udenrigspolitiske Nævn, om fornødent forelægges Folketinget. I øvrigt er der jo i øjeblikket FN-resolutioner, som det hele hviler på, og forhåbentlig sker der det, at der kommer en ny resolution, der kan danne grundlag for det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det selvfølgelig næppe realistisk at forestille sig, at USA vil overlade det fulde militære ansvar til Irak. Det er klart, at det jo også er fuldstændig ligegyldigt, om den irakiske regering har indflydelse på, hvor latrintønderne skal stå osv.

Men hvis man snakker om, at irakerne skal have indflydelse i deres eget land, så må det vel bygge på, at hvis USA gennemfører større militære operationer, som kan koste tusindvis af mennesker livet, så må den regering, som ifølge hr. Kaalund må være en repræsentativ regering for det irakiske folk – går jeg ud fra – vel have mulighed for at sige fra. Hvis ikke den har mulighed for at sige fra, så er der jo ingen som helst indflydelse. Hvis ikke den har mulighed for at forhindre, at dens egne borgere bliver udsat for angreb og bliver slået ihjel, så er det selvstyre jo ikke andet end ren kosmetik.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi kender jo i hvert fald fra avisreferater og omtale den forskel, der er i opfattelsen mellem bl.a. den britiske premierminister Tony Blair og den amerikanske præsident Bush. Vi går bestemt ud fra, at de herrer finder ud af en enighed i forbindelse med FN's Sikkerhedsråd og behandlingen af en resolution der.

Der er jo tale om overgang til et midlertidigt styre, og der bliver først – forhåbentlig da – frie valg i januar 2005 som det tidligste. Så der bliver et overgangsår her.